

[Holstein.]

Tysk, eller skal vi søge at finde et Grundlag for Ordningen, som begge Parter kan føle sig tilfredse med i gensidig Loyalitet, men saaledes at den danske Statsgrænse fra det tyske Mindretals Side vil blive respekteret, og saaledes at det gives til Kende — som det tyske Mindretal gør det i Polen —, at man respekterer den danske Statsgrænse?

Jeg taler saa rent ud til det ærede Medlem Hr. Schmidt om disse Spørgsmaal, fordi — jeg har sagt det før og sagt det under Socialdemokratiets Haanlatter —, fordi jeg forstaar og mener det nye Tyskland det oprigtigt, og fordi jeg ønsker den gode Forbindelse mellem Danmark og Tyskland genoprettet, som hævdedes i Aarene før Krigen, og som var en Livsbetingelse for Landet. Jeg vil her gerne have Lov til at minde om, hvorledes en kendt Historiker, nemlig Dr. Marcus Rubin, i sin Tid udtalte sig om den Sag; han sagde følgende:

„De alvorlige Ønsker, der fra betydende Kredse i det danske Folk er for at komme i et uforstyrret godt Forhold til Tyskland, haabede vi at se virkeliggjort ved det liberale Systemskifte. Vi haabede, at med dette Systemskifte skulde den virkelige Forsoningens Æra indtræde. Grænsedistrikter og en Grænsebefolkning bør i vor Tid være et Bindeled, en Kulturbro, ikke det modsatte. Hvorfor maa Nordslesvig ikke være en af Vejene fra Dansk til Tysk, hvis det da er sandt, at man i Tyskland agter og ikke ringeagter dansk og nordisk Kultur?“

Jeg mener, at dette Spørgsmaal, som rejstes dengang, kan med Rette ogsaa rejses nu, om end ud fra et andet Grundlag og en anden Synsmaade. Man maa jo ikke glemme, at hvad der foregaar i Nordslesvig fra det tyske Mindretals Side, det foregaar i fuld Overensstemmelse med officielle Kredse i det nye Tyskland. Hvad tyske Embedsmænd Syd for Grænsen foretager sig med Hensyn til den tyske Mindretalspolitik i Nordslesvig, og hvad det tyske national-socialistiske Parti i Slesvig-Holsten foretager sig, foretages med den tyske ansvarlige Statsledelses stiltiende Samtykke, saa vist som det Gang paa Gang er hævdet i den tyske national-socialistiske Presse, i det store Hovedblad „Völkischer Beobachter“, at det national-socialistiske Parti i Tyskland er et fast Led i den tyske Statsorganisme. Det er ikke et politisk Parti som Partier i de gamle liberale Demokratier, det er et fast Led af den tyske Statsorganisme, og den tyske Statsembeds-

mand er mere end nogen Embedsmand i frie Demokratier et fast Led i denne Statsorganisme, som intet kan foretage sig og mindst af alt i Forholdet til en fremmed Stat, uden at det er stiltiende billiget af den ansvarlige Statsledelse.

Derfor synes det mig, at det Spørgsmaal med Rette kan rejses, naar det Gang paa Gang føres frem fra tysk Side og føres frem, som det ogsaa blev af det ærede Medlem Hr. Schmidt, at det nye Tyskland er interesseret i et godt og loyalt Forhold til Danmark, økonomisk, politisk og kulturelt, for Danmarks Vedkommende selvfølgelig — det behøver jeg ikke at præcisere, efter hvad jeg allerede har sagt — inden for Neutralitetspolitikens Rammer, ganske saaledes som man fra dansk Side førte sin Politik og tog sin politiske Indstilling før Krigen. Hvis det virkelig er reelt dette Standpunkt, hvis det ikke blot er Mundsvæjr, men en levende politisk Virkelighed, er det saa ikke det nye Tyskland, som har Udspillet over for Danmark i denne Sag? Har ikke Danmark og den danske Regering og det danske Folk tilstrækkeligt vist sin loyale, redelige og uforbeholdne oprigtige Vilje til at bygge Bro og at skabe dette gode Naboforhold mellem de to stammebeslægtede Folk?

I øvrigt vil jeg sige, at det glædede mig at høre det ærede Medlem Hr. Schmidt omtale angaaende min Stilling og mit Syn paa Tyskland den Fremstilling, som et æret socialdemokratisk Medlem gav af den, som en fuldkommen Deformering. Det ærede socialdemokratiske Medlem, som forleden Dag følte sig kaldet og opfordret til et Æreskænderforsøg, til et personligt Overfald paa mig, opnaaede kun to Ting: at aflægge en klassisk Prøve paa det, som D. S. Uerne kalder moderne Arbejderkultur, og at aflægge en bemærkelsesværdig Prøve paa sin fuldkomne Uvidenhed om de faktiske Forhold i det Spørgsmaal, som han fandt Anledning til at rejse. Men lad mig i denne Henseende have Lov til at fremhæve, at det er jo ikke det, jeg personligt mener, som har Interesse, men det er Spørgsmaalet om, hvad Stilling Danmark har indtaget paa de forskellige Tidspunkter over for Tyskland. Det føres jo saa ofte i Marken fra det ærede Medlem Hr. Schmidts Side, og det er blevet det Gang paa Gang fra tysk officiel Side i den tyske Rigsdag i Weimar-Tiden og senere, at Danmark har begaaet Uret ved ikke at ordne sig i det nationalpolitiske Grænsespørgsmaal med Tyskland. Men maa jeg have Lov til over for det ærede Medlem Hr. Schmidt at anføre vor Fortid, og lad mig